

รักษาไว้เถิด

>>> หากไม่อาจเป็นดินสอ เพื่อเขียนความสุขของใครอื่น

ก็จงพยายามเป็นอย่างลบ เพื่อลบรอยทุกข์โศกของพวกเขา <<<

ช่วงเดือนเมษายนที่ผ่านมา เราทุกคนล้วนผ่านไฟนรกมาได้ด้วยกันทั้งนั้น บางคนบอกว่า **“ถ้าผ่านความร้อนเดือนนี้ไปได้ นรกก็ไม่น่ากลัวแล้ว...”** นี่แหละความน่ารักของคนไทย ไม่ว่าจะอยู่ในสภาวะแบบใดมักจะสร้างอารมณ์ขันกันได้เสมอ ปีนี้ร้อนขนาดนี้ แล้วปีหน้าจะร้อนขึ้นอีกขนาดไหน ยิ่งที่ยิ่งร้อนมากขึ้นทุก ๆ ปี แต่เราก็ต้องช่วยกันรักษาโลกนี้ให้ได้ เป็นความหวังของเราทุกคนที่จะช่วยกันลดโลกร้อน ด้วยการลดความโลภ ลดความอยาก ลดการสะสมสิ่งไม่ดี...

ใช่หรือไม่ เมื่อสะสมวันเวลามีเพิ่มมากขึ้น ก็ยังมีบางสิ่งบางอย่างค้างคาในใจ **บางเรื่อง** จากที่หนักหนาสาหัสกลายเป็นเรื่องราวเล่า **ขานถึงขันขบขันก็มี** บางอย่างสะสมมามากเริ่มออกฤทธิ์ออกเดช ไชมันเอย น้ำตาลเอย บริโภคมามากก็สะสมกลายเป็นพิษร้ายทำลายร่างกาย **จากที่เคยไปมาหาสู่มิตรวันนี้ต้องไปมาหาหมอ** เป็นประจำ เริ่มอายุมากขึ้นต้องควบคุมมันนี่มากขึ้น จะปล่อยปะละเลย เคยชินกับการกินอยู่แบบเดิมก็คงจะลำบากในอีกไม่กี่เพลาข้างหน้า จากเคยใช้ชีวิตที่เข้มข้น ก็ต้องค่อย ๆ เจือจางลงบ้าง **ไม่ต่างอะไรกับการนั่งรินดื่มชาจากเข็มสู้อาจ** ทำให้จิตใจมีความนิ่งมากขึ้น

สายตาเริ่มฝ้าฟาง เริ่มคิดเพี้ยน มองชัดบ้างไม่ชัดบ้าง ระยะห่างใกล้มักเห็นไม่ชัด ระยะไกลกลับมองเห็น บางครั้งคนที่อยู่ข้างกายกลับไม่รู้สึกละมุนเหมือนวันวานที่หวานอยู่ ไม่ชวนมอง ไม่สนใจจะพูดคุยกัน อยู่ด้วยกันอย่างเปลี่ยวเหงาอ้างว้าง เริ่มที่จะใฝ่หามิตรภาพออนไลน์ที่ไกลเกินจะรู้จัก ดู

นำค้ำหาน่าตื่นเต้น **สร้างความหวังลม ๆ แล้ง ๆ ในอากาศ** เป็นความหวังที่หวังไม่ได้ เราต้องหันกลับมาสร้างความหวังและรักษาความหวังที่งดงามดีกว่าสร้างความหวังจอมปลอม

พระสันตะปาปาตรัสว่า
ความหวังไม่ใช่สิ่งที่เกิดจากเรา แต่เป็นของขวัญที่มาจากพระเจ้า ความหวังเป็นคุณธรรมของผู้ที่มีจิตใจอ่อนเยาว์ แต่ความอ่อนเยาว์นี้ไม่ได้ขึ้นอยู่กับอายุ แม้แต่ผู้สูงอายุก็สามารถมีความหวังและมองโลกในแง่ดีได้ หากพวกเขายังคงมุ่งมั่นและมองไปข้างหน้าเสมอ พระองค์ทรงยกตัวอย่าง ท่านซีเมโอนและอันนา

ผู้สูงอายุที่ยิ่งใหญ่ในพระวรสาร ที่รอคอยพระเมสสิยาห์ด้วยความหวังมาตลอดชีวิต และในที่สุดก็ได้พบกับพระกุมารเยซูในวิหาร ทำให้ช่วงบั้นปลายชีวิตของพวกเขาเต็มไปด้วยพระพร (ขอบคุณเพจ : Pope Report)

โลกใหม่โลกเก่า คนรุ่นใหม่คนรุ่นเราต่างก็มีความหวังในวัยวานของตัวเอง เราควรจะอยู่ด้วยกันอย่างฉันมิตรจิตใจใกล้ มีปู่ย่าตายายเมื่อวันวานจึงมีเราในวันนี้ และอีกไม่นานเราก็จะกลายเป็นวันวานของคนรุ่นต่อมา **เราต่างก็มีวันเวลาของตัวเองเหมือนกัน ต่างกันแค่จะใช้มันเช่นไรบ้าง?** บางทีบางคนมีชีวิตดั่งขึ้นสวรรค์ตั้งแต่โลกนี้ บางคนทนทรมานปานดังตกรก ก็ขึ้นอยู่กับที่จะเลือกทางเลือกเดินอย่างไร? **ความดี ความงาม ความหวัง** มีมากมายตามทาง เลือกรักขามันไว้เถิด อย่าให้อคติต้องมาบดบัง มาเผาผลาญให้มลายหายไป **เพื่อเราจะได้มีชีวิตนี้เหมือนอยู่ในสรวงสวรรค์** มาสร้างครอบครัวให้เป็นสวรรค์กันดีกว่า

คนข้างวัด

ติดตามอ่านบทความได้ที่ <https://konkhangwat.blogspot.com>